

โมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการศูนย์บ่มเพาะ วิสาหกิจเพื่อการศึกษา

Model Entrepreneurial Intentions of Students Vocational in Education for Enterprise Incubator Project

พรรณสิยา นิติกิตส์สุขเกษม

ครูคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัย

Mrs. Pansiya Nithikitsookkasem

Teacher, Business Administration Faculty, Sukhothai Vocational College

E-mail: jpansiya@outlook.com

Mobile : 055-611789

ดร. บุญทวารณ วิวอน

รองศาสตราจารย์ และประธานหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Dr. Boonthawan Wingwon

Associated Professor and Director of Doctor of Philosophy program in Management,

Faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University

E-mail: boontawan2009@live.lp.ru.ac.th ; boonthawan2009@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสำคัญของแรงบันดาลใจ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ระบบที่เลี้ยงและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา และ 3) หาโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษา ในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาประชากร คือ ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อศึกษา จำนวน 428 คน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามใช้สถิติพรรณนาวิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสถิติอนุมานวิเคราะห์อิทธิพลเชิงโครงสร้างความสัมพันธ์ด้วยโปรแกรม AMOS

ผลวิจัยพบว่าแรงบันดาลใจและระบบที่เลี้ยงมีความสำคัญระดับมาก ส่วนคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่าโมเดลการวัดของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีความสอดคล้องกับทฤษฎี โดยตัวแปรสังเกตได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .527-.832 มีค่าความผันแปรเฉลี่ยที่สกัดได้มีค่าระหว่าง .506-.879 และค่าความเชื่อถือได้อยู่ระหว่าง .596-.998 โมเดลอิทธิพลเชิงโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $\chi^2 = 165.153$, $df = 1.46$, $\chi^2 / df = 1.18$, $GFI = .942$, $CFI = .987$, $RMR = .019$, $RMSEA = .023$ ผลการทดสอบอิทธิพลเชิงโครงสร้างพบว่าแรงบันดาลใจมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .72 คุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .61 และแรงบันดาลใจมีอิทธิพลทางตรงต่อระบบที่เลี้ยง โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .59

ระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลทางตรงต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .18 และระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลทางตรงต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .17 โดยมีโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาขึ้นอยู่กับแรงบันดาลใจและคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ ส่วนระบบพี่เลี้ยงมีความสำคัญบ้างเล็กน้อย

คำสำคัญ: แรงบันดาลใจ, คุณลักษณะของผู้ประกอบการ, ระบบพี่เลี้ยง, ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Abstract

The research aimed 1) to study vocational student's inspiration, entrepreneur's characteristic and mentoring system of an incubator project 2) to study of the mentor system of an incubator project that influence the vocational student's intention and 3) to study the pattern of vocational student's entrepreneurial intentions in incubator project. By using the quantitative research method, questionnaire was distributed to 428 incubator centers. The data was analyzed by descriptive and inferential statistical method which were percentage, mean standard deviation and structural equation model (SEM.)

The result from AMOS statistical software has shown the important of inspiration and mentor system were rated at high level, while the entrepreneur's characteristic and intentions were rated at medium level. Moreover the consistency index of the structural causal relationship model has conformed to the empirical data, where $\chi^2 = 165.153$, $df = 1.46$, $\chi^2 / df = 1.18$, GFI = .942, CFI = .987, RMR = .019, RMSEA = .023.

The results of hypothesis testing showed that Inspiration has a direct influence on the entrepreneur's characteristic, path coefficient value equal to .72. Entrepreneur's characteristic had direct effect toward entrepreneurial intentions, path coefficient value equal to .61, follow by inspiration had direct effect toward the mentoring system mechanisms, path coefficient value equal to .59, the mentoring system had direct effect toward entrepreneur's characteristic, path coefficient value equal to .18, and the mentoring system had direct effect toward entrepreneurial intentions, path coefficient value equal to .17. Model entrepreneurial intentions of students vocational in education for enterprise incubator project up to inspiration and entrepreneur's characteristic, but mentoring system was slightly important.

Keywords: Inspiration, Entrepreneur's Characteristic, Mentoring System, Entrepreneurial Intentions

บทนำ

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม เป็นคนมีคุณภาพ และคุณธรรม เพราะการศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญา และความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทน ในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย (Ruangsri, 2017) ช่วยสร้างพลเมืองให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพในการเลี้ยงตนเองและครอบครัว สิ่งที่สำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ กรรมการหลักสูตรและผู้สอนต้องจัด

เนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความต้องการและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Office of the National Education Council, 2002) เพราะผู้เรียนแต่ละคนจะมีความแตกต่างกันตามบริบทของสภาพแวดล้อมและการเลี้ยงดูของพ่อ แม่และญาติพี่น้อง อีกทั้งมีความสามารถในการเรียนและประสบความสำเร็จไม่เท่ากัน เนื่องจากมีความแตกต่าง 4 ประการได้แก่ 1) ความแตกต่างระหว่างเพศ 2) ความแตกต่างทางด้านเชาวน์ปัญญา 3) ความแตกต่างทางด้านสังคมและเศรษฐกิจและ 4) ความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม (Eggen & Kauchak, 1997: 106) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนอาชีวศึกษาเป็นความคาดหวังในด้านสายอาชีพเพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่อาเซียน ภายใต้โมเดลไทยแลนด์ 4.0 ที่คณะผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายในการขับเคลื่อนให้นักศึกษามีความเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ผ่านการบริหารจัดการหลักสูตรของอาชีวศึกษาเพื่อยกระดับความสามารถของผู้เรียนด้วยการสร้างเสริมทักษะอาชีพในอนาคตด้วยกิจกรรมองค์การวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม วิถีประชาธิปไตย ความมีวินัย เสริมสร้างทักษะชีวิต ความสามารถด้านนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ เสริมสร้างการเป็นผู้ประกอบการผ่านการพัฒนาทักษะการคิดบนพื้นฐานสมรรถนะเน้นเทคโนโลยีเป็นฐาน เทคโนโลยีสีเขียวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อีกทั้งความก้าวหน้าทางนวัตกรรมและการขยายตัวทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วในประเทศต่างๆ โดยมีระบบเศรษฐกิจและสังคมที่อาศัยฐานความรู้เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยมีสถาบันการศึกษาเป็นหน่วยขับเคลื่อนความรู้ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาประเทศชาติเจริญรุดหน้าและมีศักยภาพการแข่งขันในระดับเวทีสากลได้ โดยเฉพาะการศึกษาจะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้ประเทศมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพมีโลกทัศน์กว้างไกลและทันสมัยในสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

ดังนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้าง ความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความพร้อม ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน อีกทั้งเป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วน เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของภาครัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ผ่านการจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา โดยเป็น หน่วยงานที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้จัดตั้งขึ้นในทุก ๆ สถานศึกษาในสังกัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาขีดความสามารถของนักเรียนนักศึกษาและประชาชนทั่วไปที่สนใจให้สามารถนำความรู้ทักษะทางด้านวิชาชีพ เพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ในเชิงพาณิชย์ เพื่อหนุนเสริมให้มีความพร้อมที่จะเริ่มประกอบธุรกิจของตนเอง หรือพัฒนาต่อยอดธุรกิจเดิมได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน (Office of the Vocational Education Commission, 2015)

กลุ่มเป้าหมายของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาคือ 1) กลุ่มเป้าหมายภายในสถานศึกษา ได้แก่ ผู้เรียนอาชีวศึกษาในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (นักเรียน) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (นักศึกษา) ที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาอาชีวศึกษารัฐบาลทั้ง 16 ประเภท สถานศึกษาทั่วประเทศ อาทิ วิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่าง และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี เป็นต้น และ 2) กลุ่มเป้าหมายภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มพัฒนาสตรี กลุ่มผู้ประกอบการ OTOP กลุ่มศิษย์เก่ากลุ่มผู้ว่างงานและประชาชนทั่วไปที่สนใจ นอกจากนี้ศูนย์บ่มเพาะยังต้องทำการสรรหา พิจารณาคัดเลือก นักเรียนนักศึกษาที่มีศักยภาพเข้ารับการบ่มเพาะ โดยทำหน้าที่เป็น “พี่เลี้ยง” ให้การดูแลและให้คำแนะนำแก่ผู้เข้ารับการบ่มเพาะ รวมถึงประสานงานกับแผนกวิชาฯ และงานต่างๆ ในสถานศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมการบ่มเพาะสุดท้ายจึงทำสรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานให้กับวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อไป

การเสริมสร้างผู้ประกอบการรายใหม่ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจะมุ่งเน้นสตาร์ทอัพของกลุ่มธุรกิจเกิดใหม่ที่สร้างความเปลี่ยนแปลงด้วยแนวคิดที่แตกต่างหรือเป็นการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันให้กับลูกค้าผ่านการนำเสนอผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพโดยใช้กระบวนการและนวัตกรรมที่มีความทันสมัยและเน้นการสร้างแรงบันดาลใจแก่สตาร์ทอัพที่มีศักยภาพในการขยายธุรกิจและสร้างตลาดใหม่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างก้าวกระโดด (Startup

Thailand, 2016) หรือแสวงหาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมที่สามารถสร้างรายได้ถึงแม้ยังอยู่ในกระบวนการกำลังศึกษาก็ตาม ซึ่งผู้เรียนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจะสามารถพัฒนาศักยภาพด้วยการเรียนรู้การฝึกประสบการณ์ รวมทั้งการเข้าร่วมในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ โดยมุ่งเน้นการศึกษาที่เป็นเสมือนผู้ให้ปรึกษาโดยตรงด้านการลงทุนและการประกอบธุรกิจ (Office of Vocational Education Commission, 2017)

ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจของเพื่อการศึกษาได้มีระบบให้ความช่วยเหลือโดยครูที่ปรึกษาในการประกอบธุรกิจ ได้แก่ ครูที่ปรึกษาธุรกิจครูที่สอนบริหารธุรกิจ ครูที่ปรึกษาบัญชีเจ้าหน้าที่ของศูนย์บ่มเพาะฯและผู้ประกอบการที่เลี้ยงที่ประสบความสำเร็จที่มีความต้องการเข้าร่วมโครงการถึงแม้การดำเนินงานของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ เพื่อการศึกษาจะมีการขับเคลื่อนมาได้ประมาณ 3-5 ปีที่ผ่านมา แต่ก็พบว่าสถาบันอาชีวศึกษาบางแห่งก็ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากทีมครูที่ปรึกษาศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจยังขาดประสบการณ์ตรงในการดำเนินธุรกิจ เพียงแต่ได้รับการอบรมหรือเข้าร่วมศึกษาดูงานจากสถานประกอบการเท่านั้น รวมถึงครูผู้สอนทางด้านธุรกิจบางสถาบันยังอ่อนด้อยด้านประสบการณ์ตรงทางธุรกิจ เน้นแต่ทฤษฎีในรายวิชาที่สอนเท่านั้น ทักษะคิดของครูผู้สอนต่อการประกอบธุรกิจสมัยใหม่ขาดหายไป (Samervongtip, 2017)

ดังนั้นจึงส่งผลให้ความรู้ที่ครูผู้สอนได้ให้คำแนะนำในเชิงการประกอบการธุรกิจให้กับผู้เรียนจึงไม่ครอบคลุมเท่าที่ควร ขาดการสร้างแนวคิดหรือการแรงบันดาลใจด้านธุรกิจของผู้ประกอบการ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเห็นผลลัพธ์ของความเป็นผู้ประกอบการธุรกิจไม่เป็นรูปธรรมเท่าใดนัก ผู้เรียนไม่สามารถค้นหาความต้องการของตนเองในการประกอบอาชีพ (Kaewboonruang, 2017) ผู้เรียนมองไม่เห็นโอกาสในการประกอบการธุรกิจ ตลอดจนขาดความคิดเชิงสร้างสรรค์ในการประกอบการ เพราะความมุ่งมั่นหรือความตั้งใจในการประกอบการของผู้เรียนส่วนใหญ่ที่เข้าโครงการจะอยู่ในระดับต่ำ ถึงแม้นักเรียนอาชีวศึกษาเหล่านั้นได้ผ่านการคัดกรองความต้องการศึกษาในสายวิชาชีพมาแล้วก็ตาม ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาไม่แต่เฉพาะความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำคัญของแรงบันดาลใจ คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ ระบบพี่เลี้ยงและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา
3. เพื่อหาโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะผู้วิจัยจึงได้ทำการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสรุปตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดได้ดังนี้

1. แรงบันดาลใจ

มนุษย์บางคนที่เกิดแรงบันดาลใจจนสามารถนำไปสู่การสร้างสรรค์เรื่องต่างๆ ได้อย่างทรงพลัง โดยแบ่งเป็นสาเหตุภายในและสาเหตุภายนอก ได้แก่ สาเหตุแห่งแรงบันดาลใจภายใน คือ สาเหตุแห่งแรงบันดาลใจจากจิตใจส่วนลึกของมนุษย์ที่เป็นปัจเจกบุคคล สามารถเกิดขึ้นได้จาก 2 สาเหตุ คือ เจตจำนงอันแน่วแน่เกิดขึ้นจากความพึงใจถึงบางเรื่องและฝ่ายกระบวนการ ตรึงตรองมาอย่างเข้มข้นจนตกผลึกที่ชัดเจน และได้กลายเป็นเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะพยายามกระทำให้สำเร็จ หรือเป็นอุดมการณ์ สภาวะเหล่านี้ต้องอาศัยพรสวรรค์หรืออัจฉริยะภาพจากธรรมชาติดั้งเดิมเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ส่วนสาเหตุแห่งแรงบันดาลใจภายนอก คือ สาเหตุแห่งแรงบันดาลใจจากสภาพแวดล้อม

ทางภายนอก ซึ่งไปส่งผลกระทบต่อหรือสะท้อนทางความคิด จิตใจ จนก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์บางอย่างขึ้นมาได้อย่างมีนัยสำคัญ ไม่ใช่แค่การเฝ้ามองหรือชื่นชอบเหมือนกับคนทั่วไป มีสาเหตุหลัก 3 สาเหตุ คือ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมทางสังคมและได้เห็นแบบอย่างจากผู้อื่น

แรงบันดาลใจสามารถเกิดขึ้นได้ภายใต้สภาวะการณ์ที่หลากหลาย แต่มีกลไกในการขับเคลื่อน 4 ประการ (Jaichansukkit, 2015) ดังข้อมูลต่อไปนี้

1. แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย (inspiration by goal) มนุษย์ทุกคนต่างมีเป้าหมายในชีวิตต่างกัน บางคนก็ตั้งเป้าหมายไว้สูงเพื่อความท้าทายและต้องการไปให้ถึงซึ่งจุดหมายนั้นให้ได้ บางคนตั้งเป้าหมายกลางๆ ความเป็นไปได้ ไม่สูงเกินไปไม่ต่ำเกินไป เพื่อใจไว้สำหรับความไม่สมหวังที่อาจเกิดขึ้นได้ ในขณะที่มีอีกมากมายหลายคน ที่ประเมินศักยภาพของตนเองค่อนข้างน้อยกว่าที่ควรจะเป็น จึงตั้งเป้าหมายในชีวิตของตนเองไม่มากอย่างที่ควรจะเป็น แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะตั้งเป้าหมายไว้สูงหรือต่ำเพียงใด สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นแรงบันดาลใจให้คนเหล่านั้น เลือกที่จะไปตามหาจุดมุ่งหมายของตัวเองให้ได้ โดยมีแรงบันดาลใจคอยกระตุ้น มิให้เกิดความท้อแท้ แรงบันดาลใจจากเป้าหมาย ก่อให้เกิดการวางตำแหน่งที่เหมาะสมกับตนเอง การตัดสินใจการเลือกอาชีพ การเลือกสังคม ที่ตรงกับเส้นทางในการเข้าถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต

2. แรงบันดาลใจจากต้นแบบ (inspiration by role model) ในช่วงชีวิตมนุษย์จะมีความรัก ศรัทธา ความประทับใจในบุคคลต้นแบบและมีความเชื่อถือในครรลองที่ประทับใจ สามารถเกิดขึ้นได้ เมื่อได้สะสมกระทั่งตกผลึกอยู่ในจิตใจ โดยเริ่มจากภายในครอบครัว บุคคลต้นแบบ สังคมและสถาบัน ผ่านการปฏิสัมพันธ์ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมในทิศทางที่สอดคล้องกับต้นแบบที่อยากจะทำเนิการคล้อยตาม

3. แรงบันดาลใจจากแรงกระตุ้น (inspiration by motivation) เป็นแรงบันดาลใจที่อาจไม่ได้มีการตั้งใจหรือเตรียมการเอาไว้ล่วงหน้า เมื่อถึงเวลานั้นๆ ก็สามารถทำให้เกิดแรงบันดาลใจได้ อาจนำไปใช้ในการตัดสินใจบนฐานข้อมูลเพื่อเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีอาจมีความสำคัญต่อวิถีชีวิต องค์กรหรือสถาบันที่เกี่ยวข้อง เป็นแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากการถูกการกระตุ้นให้เกิดขึ้น ดังนั้น จึงต้องอาศัยความรอบคอบ แม่นยำและต้องคำนึงถึงประสิทธิผล

4. แรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นจากการขับเคลื่อน (inspiration by dynamic) เป็นแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ แล้วแต่จังหวะของช่วงวิถีชีวิตว่าในช่วงนั้นจะพบเจอกับอะไรที่จะส่งผลและมีอิทธิพลในช่วงเวลานั้นๆ แรงบันดาลใจที่เกิดจากการขับเคลื่อนนี้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงได้บ่อย และมีผลต่อชีวิตในช่วงเวลาสั้นๆ เช่น ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง การได้รับแรงบันดาลใจจากการเรียนสายวิชาชีพการได้รับประสบการณ์ในการประกอบอาชีพจากการเรียนรู้และการมีความต้องการประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ โดยที่แรงบันดาลใจในอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ (Leelathum, 2018; Triprobsakul, 2015; Wingwon, 2014) แรงจูงใจหรือแรงบันดาลใจมีผลต่อการเป็นผู้ประกอบการ โดยเฉพาะทัศนคติ มุมมอง ความต้องการและพฤติกรรมของผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจเพราะมองเห็นโอกาสในการประกอบการก่อนบุคคลอื่น (Hamilton & Lawrence, 2001: 49) ผ่านความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างความแตกต่างเหนือบุคคลทั่วไปภายใต้โอกาสที่เกิดขึ้น (Oleynick, Thrash, LeFew, Moldovan, & Kieffaber, 2014) ดังสมมติฐานที่ 1 และแรงบันดาลใจของบุคคลมีอิทธิพลต่อระบบพี่เลี้ยงบนพื้นฐานของการลงสู่การปฏิบัติจริง (Turoczy, 2015: 2) หากบุคคลใดๆ มีแรงบันดาลใจแล้วย่อมนำมาซึ่งความต้องการที่จะประกอบการธุรกิจ โดยอาศัยเครือข่ายหรือพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ ดังสมมติฐานที่ 2 ต่อไปนี้

H1: แรงบันดาลใจมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

H2: แรงบันดาลใจมีอิทธิพลต่อระบบพี่เลี้ยง

2. คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneurs) คือผู้ที่ทำให้มีสิ่งใหม่เกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์ (Cantillon, 1959: 334) การผสมผสานสินค้าใหม่ๆ กระบวนการตลาด รูปแบบองค์กรหรือแหล่งผู้ผลิตสินค้า (Sharma & Chrisman, 1999: 12) การกำหนดโอกาสทางการตลาดและความสามารถในการใช้ทรัพยากรให้สอดคล้องกับโอกาสและสร้างข้อผูกพันทั้งด้านการปฏิบัติและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อผลกำไรระยะยาว (Sexton & Bowman-Upton, 1991: 4) อีกทั้งงานศึกษาของ Weiner, Geldhof, Agans, Lerner & Johnson (2013) ได้ระบุว่า ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการเป็นส่วนสำคัญของแนวทางด้านการกลยุทธ์ขององค์กร รวมถึงปัจจัยอื่นๆ อันได้แก่ ปัจจัยด้านความเป็นนักวางแผน นักสร้างสรรค์หรือนักแสวงหาโอกาสผ่านความคิดสร้างสรรค์ที่แตกต่าง (Thrash et al, 2010) และความเป็นนักปรับตัวตามสภาพแวดล้อมที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างผันผวนผ่านการลงมือทำเพื่อให้องค์กรประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการยังรวมถึงบุคลิกภาพของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ได้แก่ ความมีทักษะในการแสวงหาความร่วมมือกับคณะกรรมการหรือเครือข่ายในการทำงาน (Wuttikaro, 2000: 43) ความอดทนต่อสิ่งต่างๆ รอบตัว รวมทั้งมีความสามารถในการบริหารจัดการ (Zimmerer, Scarborough & Wilson, 2008: 8) ความสามารถในการจูงใจบุคคลอื่นๆ (Kuratko & Hodgetts, 1998: 49) การเป็นบุคคลที่ยอมรับความเสี่ยง (Lambing & Kuehl, 2003: 34) เป็นคนใจกว้างและยอมรับแนวคิดใหม่ๆ เพื่อการเปลี่ยนแปลงอันนำไปสู่ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการดังสมมติฐานที่ 5 ต่อไปนี้

H5: คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

3. ระบบพี่เลี้ยง

การเป็นพี่เลี้ยง (mentoring) เป็นการพัฒนาคณาจารย์ที่เน้นความสัมพันธ์แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (one-to-one relationship) หรือเป็นกลุ่มย่อย โดยมีผู้ที่มีประสบการณ์ เรียกว่า พี่เลี้ยง (mentor) ดำเนินการพัฒนาผู้ที่มีเข้ามาทำงานใหม่หรือผู้ที่มีประสบการณ์น้อยกว่า เรียกว่า mentee (ผู้รับการฝึกจากพี่เลี้ยง) หรือ protégé (ผู้รับการปกป้อง) โดยได้รับพัฒนาทั้งทางด้านวิชาชีพและเรื่องส่วนบุคคล ในวงการศึกษานี้การใช้การเป็นพี่เลี้ยงได้หลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงและผู้รับการฝึกหัดแบบของระบบพี่เลี้ยง (mentoring) จำแนกได้ 2 รูปแบบ (Thusva, 2017: 85) คือ 1) ระบบพี่เลี้ยงตามธรรมชาติ (natural mentoring) ได้แก่ การสอน การชี้แนะ และการให้คำปรึกษา และ 2) ระบบพี่เลี้ยงที่มีการวางแผนไว้ (planned mentoring) มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่มีโครงสร้างและเป็นกระบวนการอย่างเป็นทางการ ซึ่งทั้ง 2 รูปแบบนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามบริบทของศูนย์บ่มเพาะหรือองค์กรแต่ละแห่ง

ดังนั้น ระบบพี่เลี้ยงจึงเป็นการสร้างระบบการพัฒนา สอนแนะและให้คำปรึกษา มีองค์ประกอบของระบบคือ ปัจจัยนำเข้ากระบวนการ ผลิต และข้อมูลป้อนกลับ (Phucharean, 2017) เป็นการพัฒนาคณาจารย์ให้มีการเติบโตเกิดการเรียนรู้มีการปรับปรุงและพัฒนาตนเองให้สามารถปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยมีพื้นฐานมาจากการมีสัมพันธ์ภาพที่ดี มีความจริงใจ และมีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน (Sumrit, Prachayapruit, & Bovornsiri, 2015) ซึ่งระบบพี่เลี้ยงที่เป็นปัจจัยในการศึกษานี้ ได้แก่ การส่งเสริมการประกอบธุรกิจจากสถานศึกษา การฝึกอบรมตามหลักสูตรบ่มเพาะผู้ประกอบการและการแนะนำและปรึกษาจากผู้ประกอบการหรือศูนย์บ่มเพาะฯ เพราะมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ (Pompa, 2013; Thusva, 2017: 82) ดังสมมติฐานที่ 3 ต่อไปนี้

H3: ระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ

4. ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

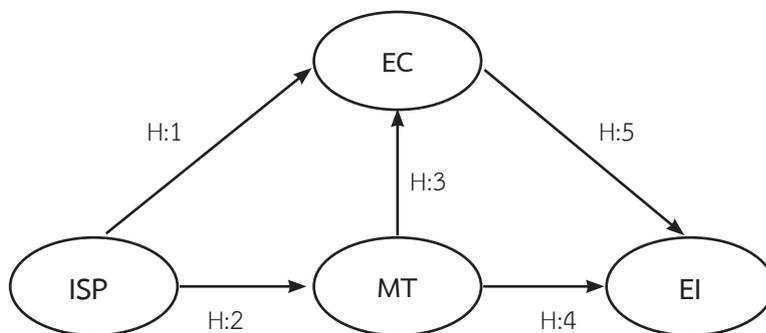
การส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการสามารถทำได้ตั้งแต่ยังไม่ได้เป็นผู้ประกอบการหรือกำลังศึกษาอยู่ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการในอนาคต ลักษณะที่สำคัญของการเป็นผู้ประกอบการสำหรับกลุ่มที่ยังไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ คือ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intentions) เป็นความตระหนักและความมั่นใจของบุคคลว่ามีแนวโน้มที่จะสร้างกิจการ (Schumpeter, 1994) และมีแผนที่จะทำกิจการนั้นในอนาคต รวมทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้นระบบพี่เลี้ยงจึงมีความสำคัญเนื่องจากความตั้งใจเป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การกระทำของการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต (Carsrud & Krueger, 1993; Thusva, 2017) ดังสมมติฐานที่ 4 ต่อไปนี้

H4: ระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Shapero (1982) กล่าวว่า การตัดสินใจที่จะเปลี่ยนทิศทางการดำเนินชีวิตหรือแนวโน้มที่จะกระทำ (propensity to act) หรือการก่อตั้งธุรกิจของตนเองจะถูกร่งให้เกิดขึ้นโดยเหตุการณ์หรือความเปลี่ยนแปลงในชีวิตประจำวัน และขึ้นอยู่กับ 2 ปัจจัย คือ การรับรู้ความน่าปรารถนาของกระทำ (perception of desirability) และการรับรู้ความเป็นไปได้ (perception of feasibility) โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมี 3 ปัจจัย ได้แก่ ทศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการและบรรทัดฐานทางสังคม (Carsrud and Krueger, 2010)

ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการที่เป็นปัจจัยในการศึกษานี้ ได้แก่ การที่จะประกอบธุรกิจของตนเองทันทีเมื่อสำเร็จการศึกษา การที่สมาชิกในครอบครัวให้การสนับสนุนในการประกอบธุรกิจ ความสามารถในการเรียนรู้การประกอบธุรกิจจากสมาชิกในครอบครัว (Schumpeter, 1994) การมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจได้และความสนใจใฝ่รู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการและประกอบธุรกิจ

ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง คณะผู้วิจัยสรุปเป็นกรอบแนวคิด ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ได้ประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเป็นผู้ประกอบการของ Schumpeter (1994) ที่สรุปว่าผู้ประกอบการเน้นความกล้าเสี่ยง การทำงานเชิงรุกและการคิดสร้างสรรค์เชิงนวัตกรรมที่เหนือกว่าคู่แข่ง โดยมีสัญลักษณ์ของตัวแปรกำกับ คือ ISP มาจากคำว่าแรงบันดาลใจ (Inspiration: ISP) EC มาจากคำว่าคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurs Characteristic: EC) MT มาจากคำว่า ระบบพี่เลี้ยง (Mentoring: MT) EI มาจากคำว่าความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Intentions: EI)

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือ ผู้เรียนอาชีวศึกษาที่เป็นสมาชิกศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2559 จำนวน 428 ศูนย์และมีกลุ่มธุรกิจจำนวน 6 ประเภท

ได้แก่ 1) เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง 2) การผลิต 3) ธุรกิจการพาณิชย์ 4) ธุรกิจบริการ 5) ธุรกิจในครัวเรือน และ 6) ธุรกิจก่อสร้าง โดยรวมมีจำนวน 678 ราย ซึ่งแต่ละศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจอาจจะมีจำนวนกลุ่มธุรกิจไม่เท่ากัน บางศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจอาจจะมีประเภทธุรกิจเพียง 3 ประเภทหรือ 4 ประเภทหรืออาจจะมีน้อยกว่านี้ก็ได้ ดังนั้น จำนวนกลุ่มธุรกิจในแต่ละศูนย์บ่มเพาะฯ จึงขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้บริหาร คณะกรรมการและทีมงานครูของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแต่ละแห่ง (Information and Communication Technology Vocational Training Center for Information Technology and Vocational Education, 2017) โดยมีคณะกรรมการประจำศูนย์จำนวน 3 คน ซึ่งมีหน้าที่ดูแลศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจและศูนย์บ่มเพาะฯ ซึ่งมีนักเรียนที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกเพื่อดำเนินการฝึกปฏิบัติ ในความเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลทั้งหมด 428 ศูนย์และมีจำนวนธุรกิจที่มีนักเรียนดำเนินการวิสาหกิจ ในศูนย์ทั้งหมด 678 ราย ซึ่งหน่วยวิเคราะห์ของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ คือ นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการของศูนย์ฯ ทั้งหมด ซึ่งแต่ละศูนย์จะมีประเภทธุรกิจไม่เท่ากัน โดยการเก็บข้อมูลจะขอความร่วมมือคณะกรรมการประจำศูนย์ฯ เพื่อให้ให้นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการของศูนย์ฯ ทำการตอบแบบสอบถามออนไลน์ ดังนั้น จึงการประสานงานให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุโขทัยเป็นหน่วยงานต้นเรื่องทำหนังสือราชการเพื่อขอทำการเก็บข้อมูลผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ ในระหว่างวันที่ 24 กุมภาพันธ์ ถึง 3 มีนาคม 2560 โดยกำหนดช่องทางการตอบแบบสอบถามและส่งคืนแบบสอบถามได้ 3 ช่องทาง ได้แก่ 1) ระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ 2) ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และ 3) แบบสอบถามออนไลน์ ซึ่งคณะผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 257 รายคิดเป็นร้อยละ 60.04 จากนักเรียนจำนวน 268 ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจรวม 6 ประเภทธุรกิจในภาพรวม หลังจากนั้นได้นำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบไปด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติอนุมานใช้วิเคราะห์โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุด้วย โปรแกรม AMOS

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

คณะผู้วิจัยใช้การทดสอบความตรง (Validity) ของเนื้อหาโดยนำแบบสอบถามที่พัฒนามาจากมาตรวัดของงานวิจัยหมวดแรก คือ ตัวแปรแรงบันดาลใจ พัฒนามาจากมาตรวัดของ Cantillon (1959) หมวดตัวแปรคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการพัฒนามาจากมาตรวัดของ Zimmerer and Scarborough, (2003: 4-9) หมวดตัวแปรระบบที่เลี้ยงพัฒนามาจากมาตรวัดของ Pompa (2013); และหมวดตัวแปรความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการพัฒนามาจากมาตรวัดของ Thompson (2009)

แบบสอบถามครั้งนี้พัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมและให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของเนื้อหาจำนวน 4 หมวด โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.78 และใช้การทดสอบความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม (Reliability) โดยทดลองใช้แบบสอบถามจำนวน 30 ชุดกับผู้เรียนอาชีวศึกษาในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ลำปางพาณิชย์การและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ที่ไม่ได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.932

เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามที่พัฒนามาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมีลักษณะคำถาม 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของสถานศึกษา จังหวัดที่สถานศึกษาตั้งอยู่ ประเภทธุรกิจของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา ประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกของศูนย์บ่มเพาะและแหล่งที่มาของเงินลงทุนในกิจการและ 2) วิเคราะห์ความสำคัญตัวแปรด้านแรงบันดาลใจ ด้านคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ ด้านระบบที่เลี้ยงและด้านความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยใช้มาตรวัดลิเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 5 ระดับ (1 หมายถึง น้อยที่สุด, และ 5 หมายถึงมากที่สุด) (Likert, 1970) ตรวจสอบมาตรวัดความเชื่อถือได้

(reliability) โดยใช้ค่า Cronbach's alpha ได้ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรด้านแรงบันดาลใจมีค่ารวมเท่ากับ 0.875 ด้านคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ มีค่ารวมเท่ากับ 0.975 ด้านระบบพี่เลี้ยง มีค่ารวมเท่ากับ 0.873 และความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ มีค่ารวมเท่ากับ 0.928 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีค่ามากกว่า 0.70 ขึ้นไป (Nunnally, 1974: 89)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละของประชากร (N=257)

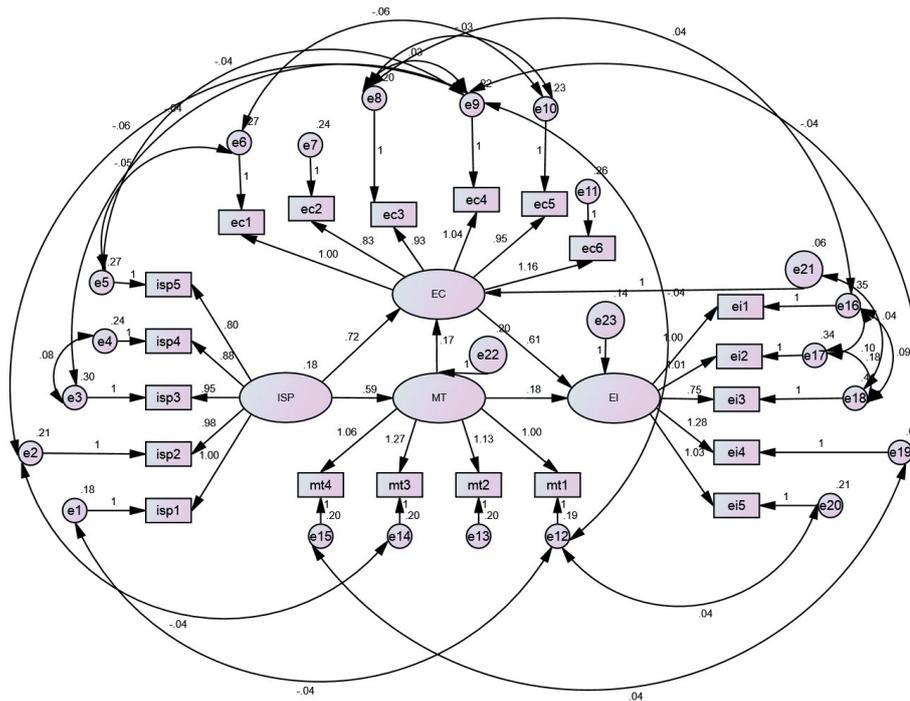
ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	133	51.8
20-24 ปี	81	31.5
25 ปีขึ้นไป	43	16.7
ระดับการศึกษา		
ปวช.	89	34.7
ปวส.	168	65.4
ประเภทธุรกิจ		
เกษตรกรรม ป่าไม้ และประมง	8	3.1
การผลิต	14	5.4
ธุรกิจการพาณิชย์	67	26.1
ธุรกิจบริการ	161	62.6
ธุรกิจในครัวเรือน	5	1.9
ธุรกิจก่อสร้าง	2	.8
ประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ		
1 ภาคเรียน	82	31.9
2 ภาคเรียน	157	61.1
3 ภาคเรียน	5	1.9
4 ภาคเรียน	13	5.1
แหล่งทุนของเงินลงทุนในกิจการ		
งบประมาณสถานศึกษา	221	86.0
ทุนส่วนตัวและสถานศึกษา	30	11.7
อื่นๆ	6	2.3
รวม	257	100

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุต่ำกว่า 20 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวส. ดำเนินโครงการธุรกิจประเภทบริการ ได้แก่ ขายและบริการอาหาร-เครื่องดื่ม ซ่อมแซม ท่องเที่ยว โรงแรม สปา ขนส่ง และคาร์แคร์มีประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกมาแล้ว 2ภาคเรียน และได้รับเงินทุนสนับสนุนกิจการจากงบประมาณสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามโดยให้ความสำคัญด้านแรงบันดาลใจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.46) ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.89$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.47) ด้านระบบพี่เลี้ยง โดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับมาก ($\bar{X}=4.14$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.62) ด้านความมุ่งมั่นตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.93$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.59) ตามลำดับ

การตรวจสอบคุณภาพของมาตรวัดด้วยConfirmatory Factor Analysis (CFA) โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ตัวแบบสมการโครงสร้าง (SEM) ตัวแบบในการวิเคราะห์ CFA โดยพิจารณาจากระดับค่า Degree of Freedom (df) ของตัวแบบว่ามีค่าเพียงพอจากสมการ $df= [(p)(p+1)/2]-k$ (Hamid, Mustafa, Idris, Abdullah & Suradi, 2011) จากจำนวนค่าตัวแปรสังเกต (p) จำนวน 20 ตัวแปรและจำนวนค่า parameter (k) ที่โปรแกรมต้องประมาณค่า 64 parameter (จำนวนค่าน้ำหนักองค์ประกอบ 20 ค่าและค่าความสัมพันธ์ร่วมระหว่างตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร) ต้องมีค่ามากกว่า 0 แสดงว่าตัวแบบมีความเพียงพอต่อการคำนวณเพื่อหาผลการวิเคราะห์คำตอบได้

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาพบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยค่าสถิติไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 165.153 อัตราส่วนของไคสแควร์กับ Degree of Freedom (χ^2/df) มีค่าเท่ากับ 1.131 ค่าสถิติทดสอบ p-Value เท่ากับ .133 ค่าสถิติของวัดการระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.934 ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 0.991 (Hair et al. 2006, pp. 751-753) ค่าความคลาดเคลื่อนของโมเดลในรูปของรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.023 (Hair et al. 2006: 753) และค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพันธ์ (NFI) เท่ากับ .948 ซึ่งค่าสถิติทั้งหมดเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกประการจึงทำให้โมเดลมาตรวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกัน (Model fit) กับโมเดลทางทฤษฎีที่กำหนดไว้ในระดับที่ยอมรับได้ (Tabachnick & Fidell, 2007) ดังภาพที่ 2

Chi-square=165.153, df=146, Chi-square /df=1.131, P=.133, GFI=.942, CFI=.991,
RMR=.0019, RMSEA=.023

ภาพที่ 2 แสดงโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ

ผลการวิเคราะห์สมการโครงสร้างภาพที่ 2 พบว่า แรงบันดาลใจมีอิทธิพลทางตรงมากที่สุดต่อคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .72 รองลงมาคือคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงต่อมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .61 แรงบันดาลใจมีอิทธิพลทางตรงต่อระบบที่เลี้ยงโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .59 ระบบที่เลี้ยงมีอิทธิพลค่อนข้างต่ำต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .18 และลำดับสุดท้ายระบบที่เลี้ยงมีอิทธิพลค่อนข้างต่ำต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ .17 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง	C.R.	P-value	สรุปผล
H1: แรงบันดาลใจมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	0.72	6.996	***	สนับสนุน
H2: แรงบันดาลใจมีอิทธิพลต่อระบบพี่เลี้ยง	0.59	5.839	***	สนับสนุน
H3: ระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการ	0.17	2.794	*	สนับสนุน
H4: ระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ	0.18	2.452	*	สนับสนุน
H5: คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ	0.61	5.380	***	สนับสนุน

หมายเหตุ

C.R. ≥ 1.96 แสดงว่าสมมติฐานมีนัยสำคัญทางสถิติมากที่ระดับ 0.05*

C.R. ≥ 2.57 แสดงว่าสมมติฐานมีนัยสำคัญทางสถิติมากที่ระดับ 0.01**

C.R. ≥ 3.29 แสดงว่าสมมติฐานมีนัยสำคัญทางสถิติมากที่ระดับ 0.001***

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าทุกตัวแปรที่กำหนดไว้สนับสนุนสมมติฐานดังภาพที่ 2 และตารางที่ 2

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาที่อยู่ในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา สรุปได้ว่าแรงบันดาลใจมีอิทธิพลมากที่สุด เพราะแรงบันดาลใจเป็นปัจจัยเสริมความรู้สึกรักของบุคคลที่เป็นแรงกระตุ้นทางอารมณ์หรือจิตใจที่ทำให้บุคคลลงมือทำหรือรู้สึกต่ออะไรบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเริ่มและทำสิ่งใหม่ภายใต้แรงบัลดาลใจแต่ละระดับ ดังแนวคิดของ Jamjan, Artsuntae & Somjit (2015) ที่นำเสนอว่าแรงบันดาลใจเป็นพลังอำนาจในตนเองชนิดหนึ่งที่ใช้ในการขับเคลื่อนการคิดเชิงสร้างสรรค์และการกระทำใดๆ ที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามต้องการอีกทั้งแรงบันดาลใจเป็นอำนาจอันเกิดจากจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นแก่นแท้ของตนเอง โดยใช้เงื่อนไขภายในจิตใจของตนด้วยตัวเอง ซึ่งเรียกว่าการสำนึกูรู้เพราะสิ่งนี้เป็นตัวกำหนดการกระทำของเอกบุคคลผ่านความตระหนักรู้ พฤติกรรมและจะกระทำในสิ่งดีๆ วัตถุประสงค์จากการปฏิบัติงานของบุคคลนั้นๆ

ผลการวิจัยยังสัมพันธ์กับแนวคิดของ Thrash, et al. (2010) ที่นำเสนอว่าความคิดสร้างสรรค์มีแนวโน้มที่จะนำไปสู่แรงบันดาลใจแต่ผลกระทบนี้ถูกควบคุมโดยอารมณ์ของแต่ละบุคคลหากบุคคลไหนมีสติมีความมุ่งมั่นและมีความรอบคอบแล้วย่อมนำมาซึ่งผลสำเร็จของงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อีกทั้งบุคคลที่มีอารมณ์หรือวิธีการที่แข็งแกร่งมักจะได้รับแรงบันดาลใจในการสร้างหรือหนุนเสริมตนเองเพื่อตอบสนองต่อความเข้าใจในเชิงสร้างสรรค์แต่ในขณะที่บุคคลที่มีอารมณ์อ่อนแอหรือไม่เข้มแข็งมักจะขาดแรงบันดาลใจถึงแม้จะมีบุคคลสนับสนุนก็ตาม ฉะนั้น

แรงบันดาลใจจึงมีนัยสำคัญต่อการส่งผ่านข้อมูลเชิงพฤติกรรมไปสู่ความคิดสร้างสรรค์ในเชิงสร้างสรรค์ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Yolao, Langka & Pimthong (2013) ได้สรุปว่าแรงบันดาลใจได้รับอิทธิพลทางตรงมีค่าเป็นบวกจากตัวแปรบุคลิกภาพและการมีอุดมการณ์แสดงว่าบุคลิกภาพและการมีอุดมการณ์เป็นสาเหตุสำคัญของการมีแรงบันดาลใจ อันได้แก่แรงขับที่ส่งไปสู่เป้าหมาย แสดงถึงแรงบันดาลใจที่เกิดในชั่วขณะหนึ่งที่บุคคลได้ซึมซับความคิดเป้าประสงค์บางอย่างจากภายนอก และก่อให้เกิดความรู้สึกกระตุ้น การสร้างสรรค์หรือความรู้สึกอะไรบางอย่างที่เป็นแรงผลักดันไปข้างหน้า

อีกทั้งแนวคิดของ Thrash, Maruskin, Cassidy, Fryer & Ryan (2010) ได้สนับสนุนว่าแรงขับในตนเองมีความสำคัญเพราะเป็นแนวคิดด้านจิตวิญญาณซึ่งเป็นลักษณะภายในของบุคคล ในส่วนที่กล่าวถึงอุดมการณ์ในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ศรัทธาในความจริงที่เหนือธรรมชาติ การเข้าถึงและเข้าใจตนเองและแรงบันดาลใจจากผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นแรงขับจากความรักของผู้ใกล้ชิด หรือผู้ที่ไม่รู้จักมาก่อน โดยข้อค้นพบนี้เกี่ยวข้องกับ 2 ประเด็น คือ เรื่องปัจจัยภายนอกที่ส่งผลถึงการเกิดแรงบันดาลใจ ได้แก่ การมีตัวแบบที่ดีและเป็นแรงบันดาลใจให้กับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Atawongsa (2013) ที่พบว่าคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจโดยเฉพาะด้านความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบการได้ในระดับมาก

ลำดับต่อมา แรงบันดาลใจมีอิทธิพลต่อระบบพี่เลี้ยงที่เป็นเช่นนี้เพราะหากนักเรียนมีแรงบันดาลใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแล้ว พี่เลี้ยงต้องมีแนวทางในการสนับสนุนให้นักเรียนมีความเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ไม่เพียงแต่ทฤษฎีหรือภาคปฏิบัติในรายวิชาตามหลักสูตรที่สอน ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเท่านั้น แต่พี่เลี้ยงจะต้องแสวงหาโครงการหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียน เพื่อหาโอกาสในการนำประสบการณ์หรือองค์ความรู้ที่บ่มเพาะจากการเรียนไปทำการแลกเปลี่ยนในเวทีระดับประเทศ ท้ายที่สุดย่อมจะทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์ตรงด้านการศึกษาของ Pompa (2013) ที่ได้นำเสนอว่าระบบพี่เลี้ยงที่เป็นปัจจัยในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจจากสถานศึกษา ผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรบ่มเพาะผู้ประกอบการและการแนะนำและปรึกษาจากผู้ประกอบการหรือศูนย์บ่มเพาะฯ เพราะมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ

อย่างไรก็ดี ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการอยู่ในระดับต่ำ เหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคคลที่เป็น Mentor ของโครงการบ่มเพาะขาดประสบการณ์ตรงในการดำเนินธุรกิจหรือบางศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจจะมอบหมายให้บุคคลที่ไม่ใช่หัวหน้างานโดยตรงมาให้คำแนะนำปรึกษา ดังนั้นจึงส่งผลให้นักเรียน เสียโอกาสเป็นอย่างมาก โดยจะสังเกตได้จากนักเรียนของบางศูนย์ที่ไปแข่งขัน Startup ของหน่วยงานภาครัฐที่จัดประกวดมักจะไม่ได้รับรางวัลเพราะความเป็นผู้ประกอบการธุรกิจและความคิดสร้างสรรค์มีในระดับต่ำ

ทั้งนี้คุณสมบัติหลักที่สำคัญของครูที่จะทำหน้าที่พี่เลี้ยงให้แก่ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการใหม่นั้นจะต้องเป็นบุคคลที่มีทัศนคติ หรือความคิดในเชิงบวก สามารถปฏิบัติตนให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เข้าโครงการได้ เพราะบทบาทและหน้าที่สำคัญของ การให้คำปรึกษา ได้แก่การถ่ายทอดข้อมูลต่างๆ ให้ผู้เข้าร่วมโครงการรับทราบ รวมถึงจะต้องเป็นผู้ให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางในการปฏิบัติตนเพื่อปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรมองค์กร ตลอดทั้งต้องมีการตรวจสอบและติดตามผลความรู้ ความเข้าใจในข้อมูลที่ให้กับผู้เกี่ยวข้อง แต่ผลการวิจัยนี้สรุปได้ว่าระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาค่อนข้างต่ำ เพราะบางครั้งพี่เลี้ยงมีเวลาจำกัดหรือพี่เลี้ยงบางท่านอ่อนด้อยประสบการณ์ตรง ผนวกกับกลุ่มตัวอย่าง ผู้เรียนอาชีวศึกษาได้ให้ความเห็นเพิ่มเติมถึงสาเหตุที่ไม่อยากตัดสินใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเมื่อสำเร็จการศึกษาเช่น 1) นักเรียนอายุน้อยขาดวุฒิภาวะทางอารมณ์ 2) นักเรียนต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาที่สูงขึ้น 3) ต้องการเป็นลูกจ้างในสถานประกอบการ และ 4) ไม่มีเงินทุนในการก่อตั้งกิจการ สิ่งเหล่านี้จึงทำให้พี่เลี้ยงหมดกำลังใจในการหนุนเสริมให้กับนักเรียนและส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า องค์ความรู้ใหม่ คือ โมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาในโครงการของศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษาขึ้นอยู่กับแรงบันดาลใจและคุณลักษณะในการเป็นผู้ประกอบการ ส่วนระบบพี่เลี้ยงมีความสำคัญบ้างเล็กน้อย เนื่องจากแรงบันดาลใจเป็นแนวทางที่ควบคุมให้บุคคลนำความคิดไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลด้วยกระบวนการคิดเชิงสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า หากบุคคลใดสามารถเอาชนะความท้าทายผ่านการสร้างแรงบันดาลใจของตนเองในทุกรูปแบบ แล้วนั้นย่อมนำมาซึ่งโอกาสในการประกอบการธุรกิจเน้นความคิดสร้างสรรค์ผ่านจิตวิญญาณของเอกบุคคลที่จะทำการเปลี่ยนแปลงความคิดในการแปรรูปผลิตภัณฑ์และหาแนวทางในการสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ผลการวิจัยพบว่ากลไกระบบพี่เลี้ยงมีอิทธิพลต่อคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนอาชีวศึกษาค่อนข้างต่ำ ดังนั้น สถานศึกษาอาชีวศึกษาควรหาแนวทางในการปรับระบบพี่เลี้ยงหรือวางแผนกลยุทธ์ในการสร้างระบบที่ปรึกษาให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

2. ผลลัพธ์งานวิจัยครั้งนี้จะเป็นโมเดลความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียนในโครงการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจเพื่อการศึกษา ซึ่งปัจจัยด้านแรงบันดาลใจและคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการมีความสำคัญมากกว่าปัจจัยอื่น ดังนั้น หากนักวิจัยสนใจจะต่อยอดงานวิจัยนี้ควรศึกษาปัจจัยระบบพี่เลี้ยงที่มีค่าอิทธิพลต่ำสุดและควรศึกษาที่มีหน่วยวิเคราะห์ทั้งประเทศและนำมาเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง

เอกสารอ้างอิง

- Atawongsa, S. (2013). *The Effects of Entrepreneurial Orientation and Enterprise Characteristics toward Thai SMEs Growth*. (Doctoral dissertation). Bangkok: Dhurakij Pundit University.
- Cantillon, R. (1959). *Handbook of Entrepreneurship Research: Disciplinary Perspectives*. London: Frank Cass.
- Carsrud, A. L., & Krueger, N F. (1993). *Entrepreneurial intentions: Applying the Theory of Planned Behavior*. *Entrepreneurship & Regional Development*, 5 (4), 315-330
- Eggen, P. D., & Kauchak, D. P. (1997). *Educational Psychology: Windows on Classrooms*. (6th ed.). Upper Saddle River, New Jersey: Merrill. Chicago.
- Hamid, M. R., Mustafa, Z., Idris, F., Abdullah, M., & Suradi, R. M. (2011). Measuring Value-Based Productivity: A Confirmatory Factor Analytic (CFA) Approach. *International Journal of Business and Social Science*, 2 (6), 85-88.
- Hamilton, R. T., & Lawrence, L. (2001). Explaining size differences in smaller firms, *International Small Business Journal*, 19 (2), 49-60.
- Information and Communication Technology Vocational Training Center for Information Technology and Vocational Education. (2018). *Student Information and Incubation Center*. Retrieved from <http://techno.vec.go.th/>
- Jaichansukkit, P. (2015). *Education for Enterprise Incubator Project*. Retrieved from <http://www.prthailand.com>
- Jamjan, L., Artsuntae, J., & Somjit, S. (2015). Attitudes and inspiration of nursing students at saint louis college in preparing for the national nursing license examination. *Nursing Journal of the Ministry of Public Health*, 25 (3), 199-208.

- Kaewboonruang, J. (2017). Vocational in Education for Enterprise Incubator Project Implementation. (2017, May 25). Interview.
- Kuratko, D. F., & Hodgetts, R. M. (1998). *Entrepreneurship: A Contemporary Approach*. New York: Dryden Press.
- Lambing, P. A., & Kuehl, C. R. (2003). *Entrepreneurship*. Upper Saddle River, New Jersey : Pearson Prentice Hall.
- Leelathum, M. (2018). *Inspirational business*. Retrieved from <http://www.bangkokbiznews.com>
- Likert, R. N. (1970). *A Technique for the Measurement of Attitude*. Chicago: Ronald McNally & Company.
- Nunnally, J. C. (1994). *Psychometric theory*. (3rd ed.) New York: Mc Graw-Hill.
- Office of the National Education Council. (2002). *National Education Act*. Bangkok: Prikwan Graphic.
- Office of the Vocational Education Commission. (2015). *Education for Enterprise Incubator Project Manual*. Retrieved from: <http://www.vec.go.th>
- Office of Vocational Education Commission. (2017). *Policy and Mission*. Retrieved from <http://www.oic.go.th>
- Oleynick, V. C., Thrash, T. M., LeFev, M. C., Moldovan, E. G., & Kieffaber, P. D. (2014). *The scientific study of inspiration in the creative process: Challenges and opportunities*. *Front Hum Newrosei*, 8, 436. doi: 10.3389/fnhum. 2014.00436
- Phucharean, S. (2017). *Teacher, Concept and Education Philosophy*. Bangkok: Polpim.
- Pompa, C. (2013). *The Impact of Business Incubation, Mentoring, Investment and Training on Start-up Companies*. Retrieved from <https://assets.publishing.service.gov>
- Ruangsrri, A. (2017). *Thai Education System*. Retrieved from <https://www.gotoknow.org>.
- Samervongtip, T. (2017). Problem of Teacher Vocational in Education Business Administration Faculty. (2017, February 10). Interview.
- Schumpeter, J. (1994). *A History of Economic Analysis*. London: Routledge.
- Sexton, D. L., & Bowman-Upton, N. B. (1991). *Entrepreneurship: Creativity and Growth*. New York: Macmillan.
- Shapero, L. S. (1982). *The Social Dimensions of Entrepreneurship*. Retrieved from <https://scholar.google.co.th>
- Sharma, P., & Chrisman, J. J. (1999). *Toward a Reconciliation of the Definitional Issues in the Field of Corporate Entrepreneurship*. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 23 (3), 11-27.
- Startup Thailand. (2016, June). *Grate Successful of Thai Startup*. Government Newsletter for the People 1.
- Sumrit, W., Prachayapruit, A., & Bovornsiri, V. (2015). Development of a mentoring system for developing faculty members, ability to do classroom action research at colleges of nursing under Praboromarajchanok institute, the ministry of public health. *Journal of Nursing and Education*, 8 (2), 67-82.
- Suwanlaplon, S., Sujjarit, C., & Thammayattiwong, S. (2016). The Managing Model for the Incubator of Lower North University Business Incubator. *Phanakorn Rajabhat Research Journal. Humanities and Social Sciences*, 10 (1), 136-148.

- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using Multivariate Statistics*. Boston, MA : Pearson Education.
- Thrash, T. M., Maruskin, L. A., Cassidy, S. E., Fryer, J. W., & Ryan, R. M. (2010). Mediating between the muse and the masses: inspiration and the actualization of creative ideas. *Journal of Perspective Socio-Psychol*, 98 (3), 469-87.
- Triprobsakul, S. (2015). The study of entrepreneurship motivation on business growth and business growth expectation: A case study of Thailand. *Suthiparithat Journal*, 29 (90), 75-93.
- Turoczy, R. (2015). *Mentoring the Mentors: Advice and Inspiration for Working with Startups*. Retrieved from <https://medium.com>.
- Weiner, M. B., Geldhof, G. J., Agans, J. P., Lerner, R. M., & Johnson, H. (2013, April). *Characteristics of young entrepreneurs, college majors, and the 5 Cs of PYD: Findings from the Young Entrepreneurship Study*. Poster presented at the Society for Research in Child Development, in Seattle, WA.
- Wingwon, B. (2014). *Globalization Entrepreneurship*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Wiwat, T. (2017). *Mentoring Teacher Development Guide*. Retrieved from <https://issuu.com/chiratrachoo/docs>
- Wuttikaro, A. (2000). Higher education and the creation of graduates to become entrepreneurs. *Chulalongkorn Review*, 12 (46), 39-48.
- Yamane, Y. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd.ed.) New York: Harper and Row.
- Yolao, D., Langka, W., Pimthong, S., & Phengposop, N. (2013). *The Evaluation of Watching Movies for Enhancing Inspiration of Undergraduate Students at Srinakharinwirot University*. Srinakharinwirot University.
- Zimmerer, T. W., Scarborough, N. M., & Wilson, D. (2008). *Essentials of Entrepreneurship and Small Business Management*. Upper Saddle River, N. J: Prentice Hall.